

Vejledning fra Miljøstyrelsen

Nr. 1 1991

Olie- og kemikalieaffald

Vejledning fra Miljøstyrelsen

1985

- Nr. 1: Indsamling af papir fra offentlige institutioner
- Nr. 2: Kontrol med badevand
- Nr. 3: Pligter ved risikobetonede aktiviteter
- Nr. 4: Begrænsning af lugtgener fra virksomheder
- Nr. 5: Beregning af støj fra jernbaner
- Nr. 6: Støj og vibrationer fra jernbaner

1986

- Nr. 1: Vandværkstakster
- Nr. 2: Autoværksteder og miljøkrav
- Nr. 3: Begrænsning af forurening fra affaldsforbrændingsanlæg

1987

- Nr. 1: Strandrensning 1

1988

- Nr. 1: Bekæmpelsesmidler
- Nr. 2: Flyvepladser og lufthavne
- Nr. 3: Kontrol med svømmebade
- Nr. 4: Vejledning om godkendelse af husdyrbrug

1990

- Nr. 1: STANDAT V 1.1
- Nr. 2: Bortskaffelse af affald
- Nr. 3: Vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg
- Nr. 4: Pligter ved risikobetonede aktiviteter
- Nr. 5: Affaldsstoffer til jordbrugsformål
- Nr. 6: Begrænsning af luftforurening fra virksomheder
- Nr. 7: Vejledende liste over farlige stoffer

1991

- Nr. 1: Olie- og kemikalieaffald

**Vejledning fra Miljøstyrelsen
Nr.1 1991**

Olie- og kemikalieaffald

**Miljøministeriet
Miljøstyrelsen**

Indhold:

1.	Indledning	side 3
2.	Afgrænsning af olie- og kemikalieaffald	4
3.	Kommunernes modtagepligt-brugernes benyttelsespligt	5
3.1	Manglende betalingsevne	5
3.2.	Emballagekrav	5
4.	Indsamlingsordninger	7
5.	Miljøtilsynsregistret	9
6.	Bemærkninger til de enkelte paragraffer	10
6.1	Ad §§ 1 og 2: Bekendtgørelsens område; definitioner	10
6.2	Ad § 3: Transport	10
6.2.1	<i>Vejtransport</i>	11
6.2.2	<i>Søtransport</i>	11
6.2.3	<i>Lufttransport</i>	11
6.2.4	<i>Jernbanetransport</i>	12
6.2.5	<i>Generelt</i>	12
6.3	Ad § 4: Anmeldelse og affaldskort	12
6.4	Ad § 5: Indførsel af olie- og kemikalieaffald	14
6.5	Ad § 6: Indsamlings- og afleveringsordninger	14
6.5.1	<i>Gebyr</i>	15
6.6	Ad § 7: Fritagelse for benyttelsespligten	16
6.6.1	<i>Ulovlig bortskaffelse af olie- og kemikalieaffald</i>	16
6.6.2	<i>Dispensationers varighed</i>	17
6.6.3	<i>Vilkår i dispensationen</i>	18
6.6.4	<i>Eksempler på dispensationer (fritagelser for benyttelsespligt)</i>	18
6.6.5	<i>Fritagelser ved eksport af olie- og kemikalieaffald</i>	19
6.7	Ad §§ 8–10: Ansvar og oplysningspligt	19
6.8	Ad § 11: Tilsynsmyndigheden	19
6.9	Ad § 12: Påbud	20
6.10	Ad § 13: Anke	20
6.11	Ad § 14: Sanktioner	20
6.12	Ad § 15: Ikrafttræden	21
Bilag:	<i>Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 804 af 15. december 1989. Bekendtgørelse om olie- og kemikalieaffald</i>	22
Bilag:	<i>Miljøstyrelsens cirkulære nr. 236 af 25. september 1990. Cirkulære om kommunale indsamlingsordninger for olie- og kemikalieaffald fra erhvervsvirksomheder</i>	30

1. Indledning

Denne vejledning vedrører Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 804 af 15. december 1989 om olie- og kemikalieaffald. Bekendtgørelsen er optrykt som bilag. Vejledningen retter sig primært til kommunalbestyrelser og amtsråd, men kan naturligvis anvendes af andre, der beskæftiger sig med olie- og kemikalieaffald.

Ikrafttrædelsesdato

Vejledningen beskriver først og fremmest de regler, der som følge af bekendtgørelsen er trådt i kraft d. 1. januar 1990 og vil træde i kraft d. 1. januar 1991.

Endvidere belyses nogle af de grænseproblemer, som tilsynsmyndighederne kan komme ud for i den daglige administration af reglerne.

Vejledningen træder i stedet for Miljøstyrelsens cirkulære af 14. oktober 1976 om kemikalieaffald samt tillæg hertil af 4. december 1987 samt Miljøstyrelsens cirkulære af 1. september 1977 om olieaffald samt tillæg hertil af 7. januar 1988.

2. Afgrænsning af olie- og kemikalieaffald

Arter af olie- og kemikalieaffald

I lighed med tidligere er der i bilag til bekendtgørelsen anført eksempler på arter af olie- og kemikalieaffald. De mest almindeligt forekommende olieaffaldsarter er anført i bekendtgørelsens bilag 1. For kemikalieaffalds vedkommende er listen (bekendtgørelsens bilag 2) identisk med listen i den tidligere bekendtgørelse. Endvidere er hver enkelt art kemikalieaffald nu påført kemikalieaffaldskortnummer.

Koncentrations- og mængdegrænser

Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at andre arter af olie- og kemikalieaffald er omfattet af bekendtgørelsens regler. I reglerne er der ikke fastsat koncentrationsgrænser eller mængdegrænser for, hvornår en konkret mængde affald er omfattet af bekendtgørelsen. Som hovedregel bør kun affald, der indeholder de i bilag 1 og 2 nævnte stoffer/materialer eller stoffer/materialer med lignende egenskaber - medtages, såfremt det pågældende stof/materiale findes i en sådan mængde og i en sådan koncentration, at det kan udgøre en fare for sundhed eller miljø. Kommunalbestyrelsen må således i hvert tilfælde foretage en konkret afgørelse af, hvorvidt reglerne finder anvendelse.

Mellemprodukter

Mellemprodukter, dvs. produkter, der anvendes i en igangværende proces, er ikke omfattet af bekendtgørelsen, jfr. dog vejledningens punkt 6.6.4, eksempel A om fritagelse for benyttelsespligten.

Materialer

Materialer, der er forurenet med olie- og kemikalieaffald er også omfattet af bekendtgørelsen, dog jfr. ovenstående. Som eksempel kan nævnes olieforurenet jord, samt emballage med rester af olie- og kemikalieaffald.

Efter § 19 i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 736 af 26. oktober 1989 om anvendelse af slam, spildevand og kompost mv. til jordbrugsformål kan lettere olieforurenet spildevand, der jfr. denne vejlednings punkt 2 *ikke* kan betragtes som olieaffald, i visse tilfælde tillades udspreddt på landbrugsjord. Der henvises til ovennævnte bekendtgørelse samt Miljøstyrelsens vejledning hertil.

Nedenfor er anført nogle eksempler på affald, der *ikke* er omfattet af bekendtgørelsen, idet det er omfattet af anden regulering:

Specielt sygehusaffald

- specielt sygehusaffald. Dette begreb er defineret i Miljøstyrelsens og Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 1/84 ("den røde vejledning") som smitteførende og biologisk affald, herunder kanyler. Dette skal bortskaffes efter reglerne i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 118 af 23. februar 1989 om bortskaffelse af affald
- vacciner og bakteriekulturer, som bortskaffes på Statens Serum-institut efter forudgående aftale
- fyrværkeri og sprængstoffer
- radioaktivt materiale skal bortskaffes efter reglerne i Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse nr. 485 af 18. november 1985 om anvendelse af åbne radioaktive kilder på sygehuse, laboratorier mv.

3. Kommunernes modtagepligt - brugernes benyttelsespligt.

Benyttelsespligt

Private og virksomheder har ved bortskaffelsen af de typer af olie- og kemikalieaffald, der er omfattet af bekendtgørelsen, pligt til at benytte de anlæg og/eller de indsamlingsordninger, som kommunalbestyrelsen har anvist - den såkaldte benyttelsespligt.

Kommunal modtagepligt

Svarende hertil pålægger bekendtgørelsen kommunalbestyrelsen en pligt til at modtage olie- og kemikalieaffald - en kommunal modtagepligt.

To forhold kan have betydning i relation til den kommunale forpligtelse.

3.1 Manglende betalingsevne.

Hvad angår betaling fra virksomheder sker dette normalt efter, at affaldet er modtaget på Kommunekemi a/s og efter, at behandlingsprisen er beregnet i overensstemmelse med Kommunekemi's takster. Såfremt det frygttes, at en virksomhed på dette tidspunkt ikke er i stand til at betale behandlingsprisen samt eventuelt gebyr for indsamling, kan kommunalbestyrelsen foretage en skønsmæssig beregning af beløbet og indkræve det ved afhentning af affaldet. Kommunalbestyrelsen kan eventuelt bede virksomheden om at sende et å conto-beløb inden afhentningen. Ved modtagelsen af afregningen fra Kommunekemi a/s foretages en endelig justering.

Hvis en virksomhed ikke har mulighed for at betale ved afhentningen, kan kommunalbestyrelsen give påbud om aflevering. Såfremt dette påbud ikke (kan) overholdes, bør der foretages politianmeldelse.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at et eventuelt krav til betaling af behandlingspris i et betalingsstandsningsbo eller konkursbo vil indgå som et såkaldt simpelt krav.

3.2 Emballagekrav.

Modtagestationen er kun forpligtet til at modtage affald, der er forsvarligt emballeret. Således anbefales det, at emballagen er udformet i overensstemmelse med de nedennævnte retningslinjer:

- emballagen skal være tæt og lukket tæt til, så indholdet ikke utilsigtet kan trænge ud
- det materiale, som emballagen er fremstillet af, må ikke kunne angribes af indholdet eller kunne indgå sundhedsfarlige eller på anden måde farlige forbindelser med dette
- emballagen skal være så stærk, at den kan tåle transport mv.
- emballagen skal være udformet, så hel eller delvis tømning kan ske på forsvarlig måde.
- er der risiko for gasudvikling, skal der anvendes en sikkerhedsspuns

Olie- og kemikalieaffald, der efter reglerne herom er klassificeret som farligt gods, skal være emballeret i overensstemmelse med disse regler. I vejledningens punkt 6.2 er reglerne om transport af farligt gods omtalt nærmere.

Transportøren kan således afvise olie- og kemikalieaffald, der ikke er forsvarligt emballeret. Hvis affaldet ikke snarest derefter kan afhentes forsvarligt emballeret, vil der være begrundet mistanke om, at der er sket ulovlig bortskaffelse. Det anbefales, at modtagestationen i første omgang henvender sig til tilsynsmyndigheden, der herefter vurderer sagen, der i sin yderste konsekvens kan føre til politi-anmeldelse.

4. Indsamlingsordninger.

Kommunernes Landsforening har netop udsendt en pjece (Miljøfarligt affald - erfaring med indsamling fra husstande), hvor en række kommunale indsamlingsordninger fra husstande beskrives. Pjecen er tænkt som inspiration for andre kommuner, når der skal tages stilling til, hvordan indsamlingerne skal organiseres efter 1. januar 1991.

*Indsamlings-
ordninger
fra virksomheder*

For så vidt angår olie- og kemikalieaffald på virksomheder har Miljøstyrelsen udgivet et cirkulære, der præciserer, at

kommunalbestyrelserne for virksomheder etablerer indsamlingsordninger udformet som afhentningsordninger. Afhentningen kan ske efter bestilling eller aftale. Baggrunden for denne præcisering er de større mængder af olie- og kemikalieaffald på mange virksomheder og dettes farlighed. Ved at kommunen står for afhentningen fra erhvervsvirksomheder sikres, at affaldet transporteres miljømæssigt forsvarligt. Specielt skal man henlede kommunalbestyrelsens opmærksomhed på, at det skal sikres, at de kommunalt udpegede slamsugere foretager en fuldstændig tømning af slamsugeren for affald på modtagestationerne.

Se yderligere i vejledningens punkt 6.5 om etablering af indsamlings- og afleveringsordninger.

*Afleveringsordninger
fra private*

For olie- og kemikalieaffald fra private skal der etableres ordninger, således at private let kan aflevere/få indsamlet olie- og kemikalieaffald. På grund af store forskelle i de enkelte kommuners struktur er det ikke muligt generelt at sige, hvor mange indbyggere eller hvilket areal, der skal tilknyttes pr. indsamlings/afleveringssted. Følgende kan oplyses generelt:

- Hvis der udelukkende etableres afleveringsordninger, skal den enkelte borger have mulighed for at bestille afhentning i hjemmet, hvis borgeren ikke selv har mulighed for at bringe affaldet til afleveringsstedet. En sådan tilkaldemulighed bør fungere som supplement til andre ordninger.
- Personalet, der håndterer affaldet, bør have praktisk viden og nogen uddannelse (mindst i form af kursusdeltagelse) om olie- og kemikalieaffald. Kommunalbestyrelsen skal ved etablering af detailhandlerordninger være særlig opmærksom på, at personalet er kyndigt med hensyn til de(n) affaldstype(r), der kan afleveres. Der skal naturligvis i alle led anvendes egnet og korrekt materiel.
- Der må ikke kunne ske aflevering anonymt. Dette krav følger naturligt af uddannelseskravet, men er også fastsat af hensyn til arbejdsmiljøet. Det er særligt væsentligt på grund af olie- og kemikalieaffalds farlighed, herunder risikoen ved sammenblanding, at affaldet af frembringeren bliver afleveret til en person, der har ansvaret for den videre emballering og transport.

På grund af batteriers særlige beskaffenhed anses det dog for miljømæssigt forsvarligt, at disse afleveres i særlige beholdere, der f.eks. kan monteres på "genbrugsbobler".

- Hvis der ikke etableres indsamlingsordninger, hvor man kan få affaldet afhentet på bopælen, bør afstanden til nærmeste afle-

veringssted - medmindre særlige forhold gør sig gældende - være af samme størrelsesorden som afstanden til andre serviceydelser, f.eks. til butikcentre. I den forbindelse skal det understreges, at åbningstiden på afleveringsstederne skal være bejlilig for borgeren. Således bør der være åbent udenfor normal arbejdstid. Ligeledes bør afhentningsordninger indrettes således, at bopælsbesøg finder sted på tidspunkter, hvor borgeren normalt er hjemme.

- Modtagepladser for olie-og kemikalieaffald er optaget på bilag til miljøbeskyttelsesloven, punkt G 1. Disse skal derfor godkendes af amtsrådet. Miljøstyrelsen har dog tidligere fastslået, at man ikke anser detailhandlerordninger, lignende indsamlingsordninger og mobile modtagepladser (miljøbiler) for en modtageplads, der skal miljøgodkendes. Det er dog vigtigt, at aktiviteten kun vedrører håndtering af affaldet, for eksempel indsamling og midlertidig opbevaring. Hvis der foretages andre aktiviteter, f.eks. oprensning, oparbejdning eller anden behandling af affaldet er aktiviteten godkendelsespligtig.

5. Miljøtilsynsregistret.

Kommunekemi a/s, Kommunernes Landsforening og Miljøstyrelsen har i fællesskab etableret et EDB-register på Kommunekemi a/s - det såkaldte miljøtilsynsregister . Registret er i princippet en samkøring af Kommunekemi a/s's kunderegister og virksomhederne fra udvalgte brancher i Danmarks Statistiks erhvervsregister. De udvalgte brancher er brancher, hvor der sandsynligvis forekommer olie- og kemikalieaffald.

Med henblik på at få registret til at fungere optimalt skal kommunalbestyrelsen ved kontakt til virksomhederne gennemgå oplysningerne i registret og tilbagesende reviderede oplysninger til Kommunekemi a/s. Et fuldt udbygget register vil være et godt redskab for tilsynsmyndighederne, idet man let kan finde de virksomheder, der på baggrund af branchetypen kunne have olie- og kemikalieaffald, men hverken afleverer til modtagesystemet eller har fritagelse fra benyttelsespligten. Miljøstyrelsen skal benytte lejligheden til at opfordre de kommunalbestyrelser, der endnu ikke har tilsluttet sig registret, til snarest at gøre det. Samtidig skal man understrege, at oplysninger fra registret vedrørende amærkede virksomheder skal videregives til amtsrådet, jfr. vejledningens punkt 6.3 og 6.6.

6. Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

6.1 Ad §§ 1 og 2: Bekendtgørelsens område; definitioner

Bekendtgørelsen vedrører håndtering og bortskaffelse af olie- og kemikalieaffald. Der skal etableres ordninger til indsamling eller aflevering af olie- og kemikalieaffald for to grupper af affaldsbringere:

- 1) private, dvs. frembringelse af olie- og kemikalieaffald i private husholdninger og ved anden privat aktivitet, herunder fritidsaktiviteter som f. eks. lystbådesejlds
- 2) virksomheder, dvs. private og offentlige erhvervsvirksomheder etc. og offentlige eller private institutioner og lignende.

Bekendtgørelsen omfatter ikke olie- og kemikalieaffald, der er ombord på skibe (eller boreplatforme). Reglerne herfor er nærmere omtalt i vejledningens punkt 6.12.

Håndtering

Håndtering er et overbegreb for olie- og kemikalieaffaldets bevægelse fra affaldsbringere til endeligt bortskaffelsessted. Håndtering omfatter således transport, indsamling, sortering, omladning og opbevaring af affald.

Bortskaffelse

Bortskaffelse er defineret som destruktion, forbrænding, deponering og materialegenanvendelse.

Materiale- genanvendelse

Ved materialegenanvendelse forstås en proces, hvor (dele af) affaldet anvendes som råvare i en ny produktion. F.eks. tungmetalaffalds regenerering til tungmetaller, eller omdannelse af spildolie (stammende fra smøreolie) til smøreolie.

Afbrænding

Afbrænding af affald, herunder afbrænding med henblik på energifremstilling, betragtes ikke som genanvendelse, selv om denne bortskaffelsesmetode - med den mest optimale teknik til rådighed - også set ud fra en miljømæssig betragtning måtte være den fornuftigste.

6.2 Ad § 3: Transport

Ansvarlige myndigheder

I denne paragraf tydeliggøres hvilke myndigheder, der er ansvarlig for administrationen af de forskellige regelsæt om transport af farligt gods. Det er følgende myndigheder:

- Vejtransport: Statens Brandinspektion
- Søtransport: Søfartsstyrelsen
- Lufttransport: Statens Luftfartsvæsen
- Jernbanetransport: DSB.

I det følgende er de forskellige regelsæt omtalt ganske kort. For yderligere information om indholdet af reglerne anbefales henviselse til de ovennævnte ansvarlige myndigheder.

6.2.1 **Vejtransport.**

Reglerne om den internationale vejtransport af farligt gods findes i ADR-konventionen (European Agreement concerning the International carriage of dangerous Goods by Road). Konventionen er udarbejdet af en ekspertkomité under FN's Kommission for Europa (ECE). ADR-konventionen om international transport af farligt gods ad vej har siden d. 1. august 1981 været gældende i Danmark. De gældende regler findes i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 162 af 26. april 1985 om international transport af farligt gods ad vej.

For de nationale vejtransporter af farligt gods gælder Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 2 af 2. januar 1985 om national vejtransport af farligt gods. Efter bekendtgørelsen må national vejtransport kun ske i overensstemmelse med bekendtgørelsen og de tekniske forskrifter, der i medfør af bekendtgørelsen er udstedt af Statens Brandinspektion, eller i overensstemmelse med ADR-reglerne.

Der er i bekendtgørelsen om national vejtransport, ligesom i ADR-konventionen, blandt andet regler om køretøjernes indretning og afmærkning, om transportdokumenter og sikkerhedskort, om emballering og mærkning af godset samt om sammenlæsning og stuvning.

Miljøstyrelsen skal understrege, at de gældende regler for vejtransport skal anvendes fuldt ud, selv om de i bekendtgørelsens § 4, stk 2 nævnte olie- og kemikalieaffaldskort anvendes.

6.2.2 **Søtransport.**

Transport til søs af farlige flydende kemikalier og gasarter i bulk og farligt pakket gods hører i Danmark under Industriministeriets ansvarsområde. Regelfastsættelsen foretages af Søfartsstyrelsen (tidligere Statens Skibstilsyn) efter bemyndigelse fra Industriministeriet. Reglerne findes i skibstilsynets meddelelser "B", "C" og "D". I disse meddelelser foreskrives blandt andet, at en række internationale koder, der er udarbejdet af FN's søfartsorganisation IMO (International Maritime Organisation), skal følges. Det drejer sig om IMDG-koden (International Maritime Dangerous Goods Code), IBC-koden (International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Dangerous Chemicals in Bulk) og IGC-koden (International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk) og GC-koden (Code for the Construction and Equipment of Ships carrying Liquefied Gases in Bulk).

6.2.3 **Lufttransport.**

Bestemmelser for lufttransport af farligt gods inden for dansk område samt for transport af farligt gods med dansk luftfartøj uden for dansk område findes i Trafikministeriets bekendtgørelse nr. 737 af 17. november 1989, som udsendt i afskrift af Statens Luftfartsvæsen i Bestemmelser for Civil Luftfart (BL) nr. 5-21, udgave nr. 3. Bekendtgørelsen er gældende fra d. 1. januar 1990 og er baseret på

Annex 18 (The Safe Transport of Dangerous Goods by Air) til konventionen angående civil luftfart udarbejdet af den internationale organisation for civil luftfart ICAO (International Civil Aviation Organisation).

*International
jernbanetransport*

6.2.4 Jernbanetransport.

Den internationale transport af farligt gods med jernbane er reguleret af bestemmelserne i RID (Reglement concernant le transport International ferroviaire des marchandises Dangereuses). RID indeholder en inddeling af farligt gods i 9 klasser, der svarer til fareklasserne for international vejtransport (ADR). Der er endvidere for de enkelte fareklasser fastsat regler om klassificering, mærkning med faresedler, emballering, sammenlæsning og øvrige transportbetingelser. Reglerne ajourføres løbende, senest d. 1. januar 1990.

Nationale regler

Transport af farligt gods på jernbane henhører i Danmark under Trafikministeriet. De nationale regler, der betegnes RID A, findes i "reglement for jernbanebefordring af farligt gods", der er udgivet som bilag til DSB's godsbefordringsreglement. RID A er med ubetydelige undtagelser en oversættelse af RID. For privatbanerne gælder en særlig instruks.

6.2.5 Generelt.

Det er principielt de mærkningsregler, der er gældende for transport af de rene stoffer, der findes i olie- og kemikalieaffaldet, der skal anvendes. Ved blandinger af flere stoffer bør mærkningsreglerne for den farligste bestanddel anvendes.

6.3 Ad § 4: Anmeldelse og affaldskort

*Anmeldelse
af olie- og
kemikalieaffald*

Der er indført en ubetinget pligt for virksomheder til at foretage anmeldelse af olie- og kemikalieaffald, der fremkommer på virksomheden, til kommunalbestyrelsen. D.v.s., at den tidligere minimumsgrænse på 150 l olieaffald årligt og fritagelse for anmeldepligt for rester af visse former for bekæmpelsesmidler for visse erhverv falder væk. Miljøstyrelsen finder det rigtigst på denne måde at understrege, at anmeldepligt og benyttelsespligt for virksomheder hænger tæt sammen.

Anmeldepligten indtræder i princippet, når olie- eller kemikalieaffaldet frembringes. For virksomheder, på hvilke der løbende fremkommer affald, der er ensartet i mængde og sammensætning, er det dog tilstrækkeligt at foretage anmeldelse af affaldet for en periode eller "indtil videre". Dette indebærer, at virksomheden kun behøver at foretage fornyet anmeldelse, såfremt der sker ændringer i mængden eller sammensætningen af olie- og kemikalieaffaldet. Dette vil særlig have relevans for de virksomheder, som f.eks. landmænd, der i kraft af bortfaldet af bl.a. minimumsreglen for olieaffald, nu skal anmelde.

Formålet med anmeldepligten er at bibringe kommunalbestyrelsen et overblik over omfanget af olie- og kemikalieaffald fra den pågældende virksomhed, bl.a. med henblik på at etablere relevante

afhentningsfaciliteter. Af den grund er kommunale modtagepladser/stationer, herunder Kommunekemi, undtaget fra anmeldepligten (bekendtgørelsens §4, stk 5).

En virksomhed, der modtager olie- eller kemikalieaffald, der af affaldsfrembringere er anmeldt én gang, skal ikke anmelde dette, hvis virksomheden er *udpeget som transportør* af kommunalbestyrelsen og videreleverer affaldet til det kommunale modtagesystem. Hvis virksomheden *ikke er udpeget* som transportør, skal virksomheden anmelde, selv om affaldet videreleveres til det kommunale modtagesystem.

Hvis virksomheden, der modtager allerede anmeldt olie- eller kemikalieaffald, selv bortskaffer dette på et anlæg, der er godkendt hertil, skal virksomheden ikke anmelde. Dette gælder, hvadenten virksomheden er udpeget som transportør af kommunalbestyrelsen eller ikke. De oprindelige affaldsfrembringere skal have fritagelse for benyttelsespligten, jfr. vejledningens punkt 6.6, såfremt affaldet bortskaffes på virksomheden (efter miljøgodkendelse hertil) og denne ikke er udpeget som transportør, mens en fritagelse ikke er påkrævet, hvis virksomheden er udpeget som transportør.

Hvis ovennævnte virksomhed, der modtager én gang anmeldt olie- eller kemikalieaffald, videretransporterer affaldet til anden (miljøgodkendt) bortskaffelse end på Kommunekemi a/s skal virksomheden anmelde dette, hvis den ikke er udpeget som transportør, og såvel virksomheden som de oprindelige affaldsfrembringere skal tillige have fritagelse for benyttelsespligten. Hvis virksomheden er udpeget som transportør skal virksomheden hverken anmelde eller have dispensation, og de oprindelige affaldsfrembringere skal ligeledes ikke have dispensation.

Der er indført olieaffaldskort, således at reglerne for olie- og kemikalieaffald nu er helt analoge. Miljøstyrelsen skal indskærpe, at det alene er de affaldskort, der er relevante for den enkelte transport, der skal medfølge transporten og være lettilgængelige. Det er således ikke tilstrækkeligt at medbringe hele sættet af olie- og kemikalieaffaldskort under transporten.

Udlevering af affaldskort

Det fremgår af bekendtgørelsens § 4, stk 2, at kommunalbestyrelsen ved anmeldelse af olie- eller kemikalieaffald sørger for udlevering af olie- og kemikalieaffaldskort . Denne udlevering sker til anmelderen, dvs. virksomheden, og naturligvis kun i det omfang, virksomheden finder anvendelse for kortene. Virksomheden er ansvarlig for at videre-levere kortene til transportøren af det farlige affald.

Pr. 1. januar 1991 skal kommunalbestyrelsen have etableret en indsamlings- eller afleveringsordning for olie- og kemikalieaffald for virksomheder. Herefter vil det være de transportører, der er udpeget af kommunalbestyrelsen, der afhenter affaldet, hvorved overholdelsen af de her anførte regler formentlig lettes.

Det fremgår af §11, stk 1, at amtsrådet har tilsynet med de a-mærkede virksomheders olie- og kemikalieaffald . Da anmeldelse af hensyn til indsamlings- eller afleveringssystemet skal foregå til kommunalbestyrelsen, skal kommunalbestyrelsen orientere amtsrådet om anmeldelsen. Ligeledes skal kommunalbestyrelsen orien-

tere amtsrådet om andre relevante forhold, d.v.s. fritagelser for benyttelsespligten for a-mærkede virksomheder samt oplysninger, kommunalbestyrelsen i øvrigt er kommet i besiddelse af, jfr. vejledningens punkt 5 om Miljøtilsynsregistret.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 4, stk 2, at det er kommunalbestyrelsen, der bestemmer om andre arter af olie- og kemikalieaffald (end de i bilagene til bekendtgørelsen nævnte arter) skal være omfattet af bekendtgørelsen. Kommunalbestyrelsen afgør derfor i grænsetilfælde, om en konkret art og mængde affald er omfattet af bekendtgørelsen. Dette gælder også for a-mærkede virksomheder, selv om amtsrådet i forbindelse med tilsynsbesøgene ofte kan komme ud for at skulle tage en konkret beslutning, der vedrører olie- og kemikalieaffald.

6.4 Ad § 5: Indførsel af olie- og kemikalieaffald fra udlandet

*Olieaffald og
organiske opløsningsmidler*

Olieaffald samt organiske opløsningsmidler, der er opført på bekendtgørelsens bilag 2, gruppe 2 og 3, skal anmeldes til kommunalbestyrelsen senest 1 måned inden den aktuelle indførsel af hensyn til kommunalbestyrelsens planlægning af transporten samt eventuel dispensationsbehandling.

*Øvrige
kemikalieaffaldsarter*

For det øvrige kemikalieaffald gælder bekendtgørelse nr. 457 af 25. juni 1987 om grænseoverskridende transport af farligt affald, hvorefter affaldet skal anmeldes til Miljøstyrelsen, der hvis forholdene er til det, godkender transporten. For non-ferrometaller til genanvendelse (zink, aluminium, nikkel, chrom) skal Miljøstyrelsen blot orienteres efterfølgende.

Sidstnævnte regler, der har baggrund i et EF-direktiv, er under revision. Der vil, formentlig primo 1991, træde nye regler i kraft om grænseoverskridende transport af (farligt) affald. Den nuværende definition af farligt affald er resultatet af et kompromis mellem EF-landene.

6.5 Ad § 6: Indsamlings- og afleveringsordninger

Der skal senest 1. januar 1991 etableres indsamlings- eller afleveringsordninger for olie- og kemikalieaffald stammende fra såvel private som erhvervsvirksomheder. Indtil disse ordninger er etableret, skal der naturligvis ske aflevering til de eksisterende faciliteter, dvs. modtagestationen og de hidtidige indsamlingsordninger skal benyttes. Minimumskravene til disse ordninger er nærmere beskrevet i vejledningens punkt 4.

Kommunernes Landsforening har bl.a. i samarbejde med Miljøstyrelsen udarbejdet en pjece med eksempler på forskellige ordninger til indsamling af olie- og kemikalieaffald stammende fra private. Pjecen er udsendt med titlen "Miljøfarligt affald - erfaring med indsamling fra husstande". Formålet er at inspirere andre kommuner til at igangsætte lignende ordninger. På baggrund af denne eksempelsamling vil kommunalbestyrelsen ud fra sin struktur (stør-

relse, befolkningstæthed, bebyggelsestype etc.) kunne vælge en eller flere løsninger.

Kommunalbestyrelsen har ansvaret for indsamlings- eller afleveringsordningen, men skal ikke nødvendigvis etablere en selvstændig kørselsafdeling, der kan afhente/indsamle affaldet. Indsamlingen af affaldet kan udliciteres til en eller flere egnede transportører/indsamlere. Det kan accepteres, at flere transportører indsamler den samme type affald. Hvis en transportør/indsamler er udpeget i henhold til bekendtgørelsens § 6, stk 2, skal den virksomhed, der frembringer affaldet, ikke have en fritagelse fra benyttelsespligten i henhold til bekendtgørelsens §7, stk 1. Dette er også tilfældet, hvis den udpegede transportør afhænder affaldet til anden anvendelse.

Kommunalbestyrelsen skal, uanset hvordan indsamlings- eller afhentningsordningen udformes, påse, at indsamlingen og eventuelt anden anvendelse af affaldet foregår miljømæssigt forsvarligt. Transportøren skal kunne dokumentere, hvilke virksomheder affaldet er indsamlet hos, og til hvilke virksomheder affaldet er afhændet. Blandt andet skal det påses, at transportørerne har egnede og korrekt materiel til opgaven. Ligeledes skal det sikres, at det personale, der håndterer affaldet, har den fornødne uddannelse og viden om affaldet. Dette gælder både for den egentlige transport, men også, hvis der etableres afleveringsordning f.eks. til detailhandlere.

Kommunekemi a/s foranstalter løbende *kurser* for håndtering af olie- og kemikalieaffald. Ligeledes er SID og Danske Vognmænd i færd med at tilrettelægge kurser for transportører af farligt affald.

Kurser

6.5.1 **Gebyr.**

*Gebyr for
erhvervsvirksomheder*

Størrelsen af det gebyr, der er nævnt i bekendtgørelsens § 6, stk 3, vil som hidtil for erhvervsvirksomheder blive fastsat afhængig af den afleverede mængde olie- eller kemikalieaffald. Gebyret består af behandlingsprisen på Kommunekemi a/s, samt et evt. tillæg for drift og administration af indsamlingssystemet/afleveringsordningen.

Gebyr for private

For private *kan* indsamlings-/afleveringsordningen finansieres med et årligt gebyr pr. husstand, der f.eks. kan opkræves i forbindelse med ejendomsskatter, vandafgift, renovationsgebyr eller lignende. Det skal klart fremgå, hvad gebyret dækker. Gebyret skal opkræves med det samme beløb pr. husstand for de husstande, der er omfattet af en ordning, og må således ikke opkræves som en del af ejendomsværdien.

Gebyrerne kan opkræves forskudsvis. Fastsættelsen og opkrævningen af gebyret skal ske således, at der over et vist tidsrum tilstræbes en dækning af de faktiske omkostninger, som er forbundet med indsamlings- eller afleveringsordningen. I gebyret kan indregnes samtlige de omkostninger, der er forbundet med den enkelte kommunes håndtering og bortskaffelse af olie- og kemikalieaffaldet.

6.6 Ad § 7: Fritagelse for benyttelsespligten

Fritagelse

Da det er kommunalbestyrelsen, der står for tilrettelæggelsen og driften af indsamlingssystemet, jfr. bekendtgørelsens § 6, er kommunalbestyrelsen også myndighed for bevilling af fritagelse for benyttelsespligten (dispensation), herunder også for a-mærkede virksomheder.

I modsætning til hvad der tidligere var gældende, har kommunalbestyrelsen ikke pligt til at fritage for benyttelsespligten i alle tilfælde af dokumenteret miljømæssig forsvarlig håndtering/bortskaffelse af olie- og kemikalieaffald. Hvis en sådan dokumentation foreligger *kan* kommunalbestyrelsen meddele dispensation. Hensynet til en kommunal indsamlings-/afhentningsordning kan dog medføre, at kommunalbestyrelsen alligevel ikke bevilger fritagelse, idet ordningens kapacitet naturligvis må baseres på de via anmeldelserne kendte mængder af olie- og kemikalieaffald i kommunen. En nægtelse af dispensation vil være begrundet, når det alene vedrører en ansøgning om alternativ transport (indsamling) til videreforsendelse til Kommunekemi a/s. Hvis dispensationsansøgningen drejer sig om en miljømæssig forsvarlig alternativ bortskaffelse, f.eks. genanvendelse, bør kommunalbestyrelsen bevillige denne.

Lokale affaldsforbrændingsanlæg

Miljøstyrelsen er bekendt med, at den forbedring i forbrændingskvaliteten m.v., der i de senere år er sket på lokale affaldsforbrændingsanlæg, har medført, at nogle anlæg miljømæssigt forsvarligt kan afbrænde visse former for olie- og kemikalieaffald. Der vil typisk være tale om store ensartede mængder af olie- og kemikalieaffald, der hører til i grænseområdet til almindeligt industriaffald.

I forbindelse med kommunalbestyrelsens sagsbehandling af en ansøgning om fritagelse for benyttelsespligten i forbindelse med aflevering til et lokalt affaldsforbrændingsanlæg skal man være opmærksom på, om amtsrådet har ændret affaldsforbrændingsanlæggets kapitel 5-godkendelse til at omfatte den pågældende type olie- og kemikalieaffald, og at affaldsforbrændingsanlæggets emissionsvilkår m.v. stadig er i overensstemmelse med godkendelsen. Desuden skal det sikres, at affaldsforbrændingsanlægget har mulighed for løbende at undersøge om olie- og kemikalieaffaldet har en oprindelse og sammensætning, der er i overensstemmelse med amtsrådets godkendelse og med kommunalbestyrelsens fritagelse for benyttelsespligten.

Summerende skal miljøkravene ved eventuel lokal afbrænding af olie- og kemikalieaffald ikke være mindre restriktive end hvis afbrændingen skulle foregå på Kommunekemi a/s.

Når disse forhold er i orden, kan kommunalbestyrelsen meddele fritagelse for benyttelsespligten til fordel for afbrænding på et lokalt affaldsforbrændingsanlæg.

6.6.1 Ulovlig bortskaffelse af olie- og kemikalieaffald.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 7, at visse typer bortskaffelse ikke er lovlige.

Afbrænding af olieaffald

Det drejer sig om afbrænding af olieaffald i anlæg med en termisk effekt under 1 megawatt (MW). 1 MW svarer til ca. 40 almindelige villafyr. Baggrunden for dette forbud er, at disse fyrs emission af forurenende stoffer er vanskelig at kontrollere. For afbrænding af spildolie i større fyr skal emissionsgrænserne i bekendtgørelsens bilag 3 overholdes.

De fleste emissionsgrænser er fastsat på baggrund af EFdirektiv 87/101 (om bortskaffelse af spildolie). Dette direktiv er også baggrunden for, at dispensationer eller kapitel 5-godkendelser til anlæg over 3 MW, der ikke er i overensstemmelse med ovennævnte bilag 3, skal være inddraget i forbindelse med bekendtgørelsens ikrafttræden (jfr. bekendtgørelsens § 15, stk 2). For en ordens skyld skal det oplyses, at fyr, der anvender en blanding af fuelolie og spildolie, tillige er omfattet af denne bekendtgørelsens regler. Det er tilladt at kontrollere spildoliefyr ved at måle oliens indhold af forurenende stoffer. Det kan oplyses, at 1 kg spildolie svarer til 15 Nm³ luft. Det vil sige, at f.eks. grænsen for cadmium er 3 mg/kg (0.2 x 15).

Udledning i kloak

Dispensation til udledning i kloak anses ikke for miljømæssigt forsvarlig (bekendtgørelsens § 7, stk 4). I visse tilfælde er koncentrationen af de i bekendtgørelsens bilag 1 eller 2 nævnte stoffer/materialer i affaldet så minimal, at affaldet ikke er omfattet af bekendtgørelsen, jfr. i øvrigt vejledningens punkt 2. Kommunalbestyrelsen kan således efter bekendtgørelsens §4, stk 3 bestemme, at en konkret mængde affald ikke er olie- eller kemikalieaffald. Derfor kan affaldet - hvis forholdene i øvrigt tillader det, dvs. hvis der foreligger en spildevandstilladelse - udledes i kloaksystemet, og affaldet er således *ikke* olie- og kemikalieaffald i bekendtgørelsens forstand.

Deponering af affald

Ligeledes kan der ikke længere dispenseres til deponering af affald, medmindre deponeringen er en del af nedbrydningen af affaldet (bekendtgørelsens § 7, stk 5). Deponering i form af midlertidig opbevaring er stadig, såfremt de nødvendige godkendelser foreligger, i overensstemmelse med reglerne. For ganske særlige former for olie- og kemikalieaffald, hvor der med den bedst tilgængelige teknik ikke eksisterer andre bortskaffelsesmuligheder kan en mere permanent deponering tillades. Deponeringen bør dog tilrettelægges således, at affaldet senere uden for store omkostninger kan fremtages, hvis en egnet oparbejdningsteknik bliver anvendelig på et senere tidspunkt, således at affaldet kan genanvendes eller på anden måde bortskaffes.

6.6.2 Dispensationers varighed.

Meddelte dispensationer (fritagelse for benyttelsespligten), der ikke er i overensstemmelse med § 7, stk 3 - 5, skal inddrages senest 31. december 1990. Dette gælder som hovedregel også, hvis der f.eks. er givet kapitel 5-godkendelse til en af disse bortskaffelsesmetoder. Dog skal kapitel 5-godkendelser til spildoliefyr under 1 MW først inddrages ved udløb, hvis fyret kan overholde emissionsgrænserne i bilag 3 i bekendtgørelsen.

Som anført i § 7, stk 1 indsættes et generelt gyldighedstidsrum på 4 år for alle dispensationer, herunder allerede meddelte dispensationer. For disse dispensationer, herunder de allerede meddelte, regnes ikrafttrædelsesdatoen som d. 1. januar 1990.

Baggrunden for præciseringen af reglerne for dispensation, samt tidsbegrænsningen er den undersøgelse Miljøstyrelsen i 1984 foretog af eksisterende dispensationer fra afleveringspligten for kemikalieaffald. Undersøgelsen er offentliggjort i publikationen "Kemikalieaffald-fritagelse for aflevering" (Orientering fra Miljøstyrelsen 8/85).

6.6.3 Vilkår i dispensationen.

Kommunalbestyrelsen kan opsætte sagligt begrundede vilkår i sin meddelelse af fritagelse for benyttelsespligten (dispensation). Til eksempel kan anføres, at det kan pålægges aftagere at påse,

- at opbevaringsanlæg på virksomheden er intakte og i orden,
- at afhentning/tømning af tanke m.v. sker med tilstrækkelig hyppighed.

Desuden kan aftageren af egen drift pålægges at indberette relevante forhold til kommunalbestyrelsen.

6.6.4 Eksempler på dispensationer (fritagelser for benyttelsespligt):

Nedenfor vejledes vedrørende nogle situationer, hvor der har været tvivl om, hvorvidt en dispensation er påkrævet. Som hovedregel skal der dispenseres, hvis affaldet ikke afleveres til det kommunale modtagesystem. Dog skal der for én gang anmeldt og dispenseret affald ikke søges dispensation igen, hvis affaldet bortskaffes på den virksomhed, der er søgt dispensation til.

- A) En virksomhed har fået miljøgodkendelse til at forbrænde sit eget kemikalieaffald. Affaldet kan ikke betragtes som mellemprodukt, jfr. vejledningens punkt 2. I dette tilfælde anses dispensationen som værende givet ved amtsrådets miljøgodkendelse. Virksomheden skal således blot anmelde til kommunalbestyrelsen.
- B) En virksomhed har fået dispensation til at sende sit olieaffald til et fjernvarmeværk med et anlæg større end 1 MW, der har miljøgodkendelse og i øvrigt opfylder kravene i bekendtgørelsens bilag 3. Fjernvarmeværket skal ikke have dispensation fra kommunalbestyrelsen til at afbrænde olieaffaldet.
- C) En virksomhed indsamler olieaffald fra autoværksteder, og sælger det videre til virksomheder, der afbrænder olieaffaldet. Både autoværkstederne og indsamlingsvirksomheden skal anmelde og have dispensation (fritagelse for benyttelsespligten). Hvis indsamlingsvirksomheden imidlertid er udpeget af kommunalbestyrelsen i henhold til bekendtgørelsens § 6, stk 2, skal hverken autoværkstederne eller indsamlingsvirksomheden have dispensation (fritagelse for benyttelsespligten), men autoværkstederne skal anmelde olieaffaldet til kommunalbestyrelsen.

6.6.5 Fritagelse ved eksport af olie- og kemikalieaffald.

Reglerne for eksport af olie- og kemikalieaffald er tydeliggjort i bekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Olie- og kemikalieaffald, bortset fra organiske opløsningsmidler under gruppe 2 og 3 i bekendtgørelsens bilag 2, er omfattet af bekendtgørelse 457 af 25. juni 1987 om grænseoverskridende transport af farligt affald. Ved eksport af kemikalieaffaldsarter omfattet af denne bekendtgørelse skal der ansøges om fritagelse for benyttelsespligten (dispensation). Denne ansøgning skal vedlægges korrekt udfyldte formularer (ledsagedokumenter). Hvis det drejer sig om eksport til et EF-land skal denne formular være stemplet af den kompetente myndighed i EF-modtagelandet. Hvis det drejer sig om transport til ikke-EF-lande, skal formularen som hovedregel godkendes af Miljøstyrelsen, der er den kompetente myndighed i Danmark. For non-ferro metaller til genanvendelse (zink, aluminium, nikkel, chrom) skal den kompetente myndighed blot orienteres.

For det øvrige olie- og kemikalieaffald (dvs. organiske opløsningsmidler under gruppe 2 og 3 i bekendtgørelsens bilag 2) gælder i princippet samme regler som ved dispensation til indenlandsk alternativ bortskaffelse, idet kommunalbestyrelsen skal sikre sig, at transport foregår miljømæssigt forsvarligt, og at behandlingsanlægget har, hvad der svarer til en dansk kapitel 5 godkendelse til behandling af det pågældende affald.

6.7 Ad §§ 8, 9 og 10: Ansvar og oplysningspligt

Disse paragraffer er stort set analoge til, hvad der tidligere var gældende.

En ændring er dog, at enhver, der håndterer eller bortskaffer olie- og kemikalieaffald, kan gøres ansvarlig allerede fra det tidspunkt, hvor der opstår fare for forurening. Efter bekendtgørelsens § 12, stk 1 kan tilsynsmyndigheden således give påbud for at sikre, at olie- og kemikalieaffald bortskaffes eller håndteres miljømæssigt forsvarligt for at forebygge forurening.

De oplysninger, offentlige myndigheder kommer i besiddelse af fra virksomhederne skal behandles fortroligt efter lov nr. 178 af 24. maj 1972 om olie- og kemikalieaffald, § 1, stk 3. Lovens krav om fortrolighed skal administreres i overensstemmelse med lov om offentlighed i forvaltningen.

6.8 Ad § 11: Tilsynsmyndigheden

Tilsynet med a-mærkede virksomheder er flyttet fra kommunalbestyrelsen til amtsrådet. Ligeledes har amtsrådet tilsynet med kommunalbestyrelsens virksomheder. Efter Hovedstadsrådets nedlæggelse fungerer København og Frederiksberg kommuner også som

amtsråd, dvs. disse kommuner har tilsynet med a-mærkede virksomheder i kommunen og egne virksomheder.

Ændringen er dels begrundet i ressourcemæssige hensyn, idet kun én offentlig myndighed herefter har tilsyn med en virksomhed, og dels begrundet i, at det er en lettelse for virksomheden, idet virksomheden kun skal have kontakt med én offentlig myndighed.

6.9 Ad § 12: Påbud

Denne paragraf beskriver de muligheder, tilsynsmyndigheden har for at meddele påbud. Der er sket en udvidelse, idet der nu kan meddeles påbud med henblik på at forebygge forurening, ligesom der kan meddeles påbud om regelmæssig aflevering af affald.

Da både amtsråd og kommunalbestyrelse har opgaver i denne bekendtgørelse med hensyn til a-mærkede virksomheder, skal det anbefales, at amtsrådet orienterer kommunalbestyrelsen om eventuelle planlagte påbud.

Bekendtgørelsens § 12, stk 2 kan f. eks. anvendes i situationer, hvor en virksomhed ganske vist opbevarer olie- og kemikalieaffald miljømæssigt forsvarligt, men tilsynsmyndigheden er af den opfattelse, at virksomheden opbevarer affaldet for at undgå at betale behandlingsprisen ved bortskaffelsen.

6.10 Ad § 13: Anke

Det fremgår af bekendtgørelsens § 13, at tilsynsmyndighedens afgørelse er endelig. Det vil sige, at afgørelser truffet med hjemmel i bekendtgørelsen ikke kan påklages til Miljøstyrelsen eller Miljøankenævnet. Baggrunden for dette er, at mange klagesager på bekendtgørelsens område er af mindre miljømæssig betydning, jfr. § 5, stk 3 i miljøbeskyttelsesloven.

Hvis en privat eller en virksomhed finder, at en afgørelse er truffet på et forkert grundlag kan disse henvende sig til tilsynsrådet eller til domstolene.

Klageadgangen efter de hidtidige bekendtgørelser bevares for 1. instans-afgørelser, som er meddelt før ikrafttræden af bekendtgørelse 804 om olie- og kemikalieaffald samt for ansøgninger om fritagelse for afleveringspligten, der er indsendt før d. 31. december 1989.

6.11 Ad § 14: Sanktioner

Straf for overtrædelse af bekendtgørelsen er ikke ændret, dog kan kommuner eller kommunale fællesskaber nu pålægges bødeansvar, hvis kommunalt ejede virksomheder overtræder reglerne.

6.12 Ad § 15: Ikrafttræden

Som tidligere nævnt bevarer fritagelser fra afleveringspligten meddelt efter de tidligere bekendtgørelser deres gyldighed. Disse skal dog i lighed med fritagelser meddelt efter 1. januar 1990 vurderes mindst hvert 4. år. Tidligere meddelte fritagelsers ikrafttræden regnes derfor som 1. januar 1990, og fritagelserne skal fornys pr. 31. december 1993. Hvis en fritagelse er meddelt med kortere løbetid gælder denne løbetid naturligvis.

For fritagelser, der ikke er i overensstemmelse med de krav, der er anført i bekendtgørelsens § 7, stk 3 - 5, skal inddragelse af fritagelsen ske senest 31. december 1990, jfr. dog vejledningens punkt 6.6. Som tidligere nævnt skal anlæg til afbrænding af spildolie større end 3 MW allerede fra d. 1. januar 1990 være i overensstemmelse med bekendtgørelsens bilag 3.

Som tidligere nævnt gælder bekendtgørelsen ikke for olie- og kemikalieaffald ombord på skibe (og boreplatforme) (bekendtgørelsens § 15, stk 4), idet dette er reguleret ved Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 429 af 7. september 1983 om modtageordninger for rester og blandinger af olie, kloakspildevand samt affald i danske havne. Det skal dog indskræpes, at modtageordningerne til dette affald naturligvis skal aflevere affaldet i overensstemmelse med reglerne i olie- og kemikalieaffaldsbekendtgørelsen.

Bekendtgørelse om olie- og kemikalieaffald

I medfør af § 1, stk. 1 – 4 og § 2 i lov nr. 178 af 24. maj 1972 om bortskaffelse m.v. af olie- og kemikalieaffald og § 4, § 5, § 6, § 45, stk. 3, § 62 a, stk. 7, og § 83, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 68 af 24. januar 1989, samt EØF-direktiv 78/319 af 20. marts 1978 om giftigt og farligt affald og EØF-direktiv 87/101 af 22. december 1986 om ændring af EØF-direktiv 75/439 af 16. juni 1975 om bortskaffelse af spildolie fastsættes:

Kapitel 1

Bekendtgørelsens område m.v.

§ 1. Denne bekendtgørelse omfatter håndtering og bortskaffelse af olie- og kemikalieaffald fra virksomheder, herunder institutioner m.v., og private husholdninger.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Bortskaffelse: destruktion, forbrænding, deponering og genanvendelse.
- 2) Olieaffald: de arter af olieaffald, der er optaget på bilag 1.
- 3) Kemikalieaffald: de arter af kemikalieaffald, der er optaget på bilag 2, og andre arter af kemikalieaffald, der har tilsvarende egenskaber (f.eks. ætsende, giftige eller brandfarlige).

§ 3. Transport af olie- og kemikalieaffald, der er klassificeret som farligt gods, skal ske efter de til enhver tid gældende regler om transport af farligt gods. Disse regler administreres af følgende myndigheder:

- 1) Vejtransport: Statens Brandinspektion.
- 2) Søtransport: Søfartsstyrelsen.
- 3) Lufttransport: Statens Luftfartsvæsen
- 4) Jernbanetransport: DSB.

Kapitel 2

Anmeldelse og indførsel af olie- og kemikalieaffald

§ 4. Virksomheder, hvor der fremkommer olie- og kemikalieaffald, skal anmelde dette til kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Ved anmeldelse af olie- eller kemikalieaffald udleverer kommunalbestyrelsen olie- og kemikalieaffaldskort. De olie- eller kemikalieaffaldskort, der er relevante for den enkelte transport, skal medfølge under vejtransporten og være lettilgængelige.

Stk. 3. Ved anmeldelse af kemikalieaffald, der ikke er optaget på bilag 2, afgør kommunalbestyrelsen, om kemikalieaffaldet skal være omfattet af § 6.

Stk. 4. En anmeldelse skal omfatte oplysning om affaldets art, emballage og mængde.

Stk. 5. Kommunale modtagepladser og modtagestationer for olie- og kemikalieaffald er ikke omfattet af bestemmelserne i stk. 1 – 4.

§ 5. Ved indførsel af olieaffald eller de organiske opløsningsmidler, der er nævnt i bilag 2 under gruppe 2 og 3, skal anmeldelse efter § 4 være kommunalbestyrelsen i hænde senest 1 måned før indførslen.

Stk. 2. Ved indførsel af andre arter af kemikalieaffald end dem, der er nævnt i stk. 1, gælder bekendtgørelse nr. 457 af 25. juni 1987 om grænseoverskridende transport af farligt affald. Indførslen skal ikke anmeldes efter § 4.

Kapitel 3

Indsamlings- og afleveringsordninger

§ 6. Kommunalbestyrelsen skal senest 1. januar 1991 etablere indsamlings- eller afleveringsordninger for olie- og kemikalieaffald. Ordningerne skal omfatte virksomheder og private husholdninger.

Stk. 2. Den praktiske gennemførelse af en ordning kan helt eller delvist overlades til dertil egnede virksomheder.

Stk. 3. Den, der er omfattet af en indsamlings- eller afleveringsordning, er forpligtet til at benytte ordningen og betale det af kommunalbestyrelsen fastsatte gebyr herfor.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fastsætter i et regulativ de nærmere regler om ordningernes tilrettelæggelse. I regulativet kan fastsættes nærmere bestemmelser om gebyrer. Regulativet kan indeholde regler om a conto-betaling for kommunalbestyrelsens udgifter til håndtering og bortskaffelse af virksomheders olie- eller kemikalieaffald.

Stk. 5. Regulativet bekendtgøres i de lokale dagblade, der har almindelig udbredelse i kommunen, eller i øvrigt på den sædvanlige måde på stedet.

Kapitel 4

Fritagelse for benyttelsespligten

§ 7. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning meddele virksomheder fritagelse for benyttelsespligten i henhold til § 6, stk. 3, hvis virksomheden godtgør, at affaldet ved virksomhedens foranstaltning kan håndteres og bortskaffes miljømæssigt forsvarligt. En fritagelse kan højst meddeles for 4 år ad gangen.

Stk. 2. Ved udførsel af affald, der er omfattet af bekendtgørelse nr. 457 af 25. juni 1987 om grænseoverskridende transport af farligt affald, skal en ansøgning om fritagelse efter stk. 1 ledsages af korrekt udfyldte og eventuelt myndighedspåtegnede ledsagedokumenter.

Stk. 3. Der må ikke meddeles fritagelse efter stk. 1 til afbrænding af olieaffald i anlæg med en termisk effekt under 1 MW. Fritagelse med henblik på afbrænding af olieaffald i større anlæg kan kun meddeles, når de krav, der er anført i bilag 3, kan opfyldes.

Stk. 4. Der må ikke meddeles fritagelse efter stk. 1 til udledning af olie- eller kemikalieaffald i spildevand.

Stk. 5. Fritagelse med henblik på deponering kan kun meddeles, når deponeringen er en del af nedbrydningen af affaldet.

Kapitel 5

Ansvar og oplysningspligt

§ 8. Enhver, der håndterer olie- og kemikalieaffald, skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden afgive alle oplysninger, herunder oplysninger om affaldets sammensætning, der er nødvendige for at vurdere de miljømæssige forhold og sikre en miljømæssig forsvarlig bortskaffelse.

§ 9. Enhver, der håndterer eller bortskaffer olie- og kemikalieaffald, er ansvarlig for, at der ikke herved sker eller opstår fare for forurening af luft, jord eller vand.

§ 10. Enhver, der forårsager forurening med olie- eller kemikalieaffald eller konstaterer en sådan forurening på sin ejendom, skal straks underrette tilsynsmyndigheden herom.

Kapitel 6

Tilsyn m.v.

§ 11. Tilsynet med virksomheder, der er optaget i bilaget til miljøbeskyttelsesloven, føres af godkendelsesmyndigheden. Tilsynet med øvrige virksomheder føres af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. For tilsyn og håndhævelse gælder i øvrigt reglerne i lov om miljøbeskyttelse, kapitel 7.

§ 12. Tilsynsmyndigheden kan meddele påbud for at sikre, at olie- og kemikalieaffald håndteres og bortskaffes på en miljømæssig forsvarlig måde. Påbudet kan gives for at forebygge forurening.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan, med henblik på at undgå en ophobning på den enkelte virksomhed, meddele påbud om regelmæssig aflevering af olie- og kemikalieaffald.

§ 13. Tilsynsmyndighedens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 7

Straf, ikrafttrædelse og overgangsregler

§ 14. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at foretage anmeldelse efter § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, eller
- 2) overtræder § 4, stk. 2, 2. pkt., § 7, stk. 2, § 9, eller
- 3) undlader at meddele oplysninger efter § 4, stk. 4, § 8 eller underretning efter § 10, eller
- 4) undlader at benytte en indsamlings- eller afleveringsordning efter § 6, stk. 3, eller
- 5) tilsidesætter vilkår i en afgørelse efter § 7, stk. 1, eller
- 6) undlader at efterkomme påbud efter § 12.

Stk. 2. Straffen kan stige til hæfte, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor, eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder besparelser.

Stk. 3. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar, jf. lov om bortskaffelse m.v. af olie- og kemikalieaffald, § 2, og lov om miljøbeskyttelse, § 83, stk. 4. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der

pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Stk. 4. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved en overtrædelse, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel, jf. miljøbeskyttelsesloven § 83, stk. 5.

Stk. 5. I forskrifter, der udstedes af kommunalbestyrelsen i medfør af denne bekendtgørelse, kan der fastsættes straf af bøde.

§ 15. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1990. Bekendtgørelse nr. 121 af 17. marts 1976 om kemikalieaffald, som ændret ved bekendtgørelse nr. 323 af 3. juli 1980, bekendtgørelse nr. 456 af 25. juni 1987 og bekendtgørelse nr. 410 af 27. juli 1977 om olieaffald ophæves.

Stk. 2. Afgørelser om fritagelse for afleveringspligt, der er meddelt efter de bekendtgørelser, der er nævnt i stk. 1, bevarer deres gyldighed indtil 31. december 1993, medmindre der er anført en kortere gyldighed i den enkelte dispensation. Afgørelser om fritagelse, der ikke er i overensstemmelse med § 7, stk. 3 – 5, indtages senest 31. december 1990.

Stk. 3. Afgørelser om fritagelse til afbrænding af olieaffald i anlæg med en termisk effekt over 3 MW, der strider mod de grænser, der er nævnt i bilag 3, skal inddrages ved ikrafttrædelsen af denne bekendtgørelse.

Stk. 4. Reglerne i denne bekendtgørelse finder ikke anvendelse på olie- og kemikalieaffald ombord i skibe.

Miljøministeriet, den 15. december 1989

LONE DYBKJÆR

/ Hans Jürgen Stehr

Fortegnelse over olieaffaldsarter, jf. § 2

Affald af:	Olieemulsion
Motorolie	Smørefedt
Gear- eller hydraulikolie	Motorbenzin
Varmetransmissionsolier, herunder transformatorolie	Petroleum
Anden smøreolie	Dielselolie
Affald fra olie- eller benzinudskillere	Gasolie
Bore- eller skæreolie	Fuelolie
	Andet olieholdigt affald.

Fortegnelse over kemikalieaffaldsarter, jf. § 2

1. Animalske og vegetabiliske fedtstoffer.

Vaske og rengøringsmiddelaffald fra vaske- og rengøringsmiddelfremstilling, der f.eks. kan indeholde alkalifosphater, -carbonater, -hydroxider og natriumhypochlorit. Kort 1.11.

2. Organiske, halogenholdige forbindelser.

ORGANISKE OPLØSNINGSMIDLER med organisk bundet halogen, uden indhold af brandfarlige opløsningsmidler, f.eks. methylenchlorid, trichlorethylen, trichlorethan og perchlorethylen. Kort 2.11.

ORGANISKE OPLØSNINGSMIDLER med organisk bundet halogen, blandet med BRANDFARLIGE opløsningsmidler, f.eks. perchlorethylen + butanol. Kort 2.12.

ORGANISKE OPLØSNINGSMIDLER uden organisk bundet halogen, men indeholdende forbindelser med organisk bundet halogen og/eller svovl. Kort 2.22.

PCB- OG PCT-AFFALD.

Blandinger med indhold af PCB (polychlorede biphenyler) og/eller PCT (polychlorede terphenyler) samt brugte genstande/apparater med indhold af PCB og/eller PCT. Kort 2.31.

FLYDENDE RESTER FRA ORGANISK SYNTSE, der indeholder GIFTSTOFFER samt organisk bundet halogen og/eller svovl. Kort 2.32.

FLYDENDE RESTER FRA ORGANISK SYNTSE, der indeholder organisk bundet halogen og/eller svovl. Kort 2.33.

PVC-HOLDIGT SLAM FRA PLASTBELÆGNING, der indeholder organiske opløsningsmidler, f.eks. benzin og terpentin. Kort 2.41.

FASTE RESTER FRA GENVINDING AF HALOGENHOLDIGE OPLØSNINGSMIDLER.

Affaldet vil normalt indeholde olie, fedt samt rester af opløsningsmidlet. Kort 2.51.

FASTE RESTER FRA ORGANISK SYNTSE, der indeholder GIFTSTOFFER samt organisk bundet halogen og/eller svovl. Kort 2.52.

FASTE RESTER FRA ORGANISK SYNTSE, der indeholder organisk bundet halogen og/eller svovl. Kort 2.53.

3. Organiske, halogenfrie forbindelser.

ORGANISKE OPLØSNINGSMIDLER, der indeholder aromatiske opløsningsmidler og ikke indeholder stoffer med organisk bundet halogen eller svovl, f.eks. toluen, xylen, cellulosefortynder, terpentin, petroleum. Kort 3.11.

ORGANISKE OPLØSNINGSMIDLER, der hverken indeholder aromatiske opløsningsmidler eller stoffer med organisk bundet halogen eller svovl, f.eks. acetone, ketoner alkoholer, rensebenzin, hexan, dimethylformamid. Kort 3.13.

TRYKFARVE-, MALING-, LAK- OG TRÆBESKYTTELSESMIDDELAFFALD, der indeholder rester af organiske opløsningsmidler. Kort 3.21.

TRYKFARVE-, MALING- OG LAKAFFALD, der ikke indeholder organiske opløsningsmidler. Kort 3.22.

TJÆRE OG RUSTBESKYTTENDE OLIER kan eventuelt indeholde opløsningsmidler. Kort 3.25.

ALKOHOL/VAND-BLANDINGER, anvendt til udvaskning af nylonlicheér samt regenereringsrester af dette. Kort 3.26.

RESTER FRA DESTILLATION af blandinger, der indholder acetone, styren og uhardet polyester. Kort 3.27.

ORGANISKE METALFORBINDELSER (undtagen kviksølvforbindelser), f.eks. tetraethylbly, tetramethylbly og organiske tinforbindelser, eventuelt iblandet benzin. Kort 3.31.

FLYDENDE ORGANISKE RESTER FRA DESTILLATION, der ikke indeholder stoffer med organisk bundet halogen eller svovl. Kort 3.32.

FORMALDEHYDOPLØSNINGER med mindre end 30 pct. formaldehyd. Kort 3.33.

VANDIG PHENOL- OG FORMALDEHYDEMULSION. Kort 3.34.

DI-ISOCYANATER, f.eks. toluen-de-isocyanat (TDI) og methylen-di-isocyanat (MDI). Kort 3.35.

FROSTSIKRINGSVÆSKE, f.eks. ethylenglycol. Kort 3.36.

LATEX- OG GUMMISLAM med indhold af organiske opløsningsmidler, indeholder harpikser, polymerisationsprodukter samt benzin og/eller toluen og/eller andre organiske opløsningsmidler. Kort 3.41.

SYRESLAM fra raffinering af brugt smøreolie. Oleagtigt slam med indhold af bl.a. stærk svovlsyre, svovlsyring (SO_2) og blyforbindelser. Kort 3.43.

LIMAFFALD, der indeholder organiske opløsningsmidler samt affald af to-komponentlim. Kort 3.51.

FASTE RESTER FRA ORGANISK SYNTSE, der ikke indeholde stoffer med organisk bundet halogen eller svovl. Kort 3.52.

SLIBESTØV FRA PRODUKTION AF BREMSEBELÆGNINGER, KILEREMME OG TRANSPORTBÅND, der indeholder asbest og/eller metaller, f.eks. antimon, bly og kobber. Kort 3.53.

ROEMOS, der indeholder blyforbindelser. Kort 3.55.

4. Uorganiske forbindelser.

SURE VANDIGE OPLØSNINGER, der indeholder CHROM-forbindelser. Kort 4.11.

SURE VANDIGE OPLØSNINGER, der indeholder SALPETERSYRE men ikke flussyre. Indeholder eventuelt metalforbindelser. Kort 4.16.

SURE VANDIGE OPLØSNINGER, der indeholder FLUSSYRE og/eller salte af flussyre (fluorider). Indeholder eventuelt metalforbindelser. Kort 4.17.

SURE VANDIGE OPLØSNINGER, der indeholder f.eks. saltsyre, svovlsyre eller phosphorsyre, undtagen affald, der hører under kort 4.11., 4.16. og 4.17. Indeholder eventuelt metalforbindelser. Kort 4.18.

FOTOGRAFISKE FREMKALDERBADE. Kort 4.21.

CHROMHOLDIGE FOTOPROCESBADE. Blegbade, stophærdebade, hærdebade. Kort 4.22.

FIXERBADE. Kort 4.23.

BASISKE VANDIGE OPLOSNINGER
uden cyanid,
f.eks. affedtningsbade og metalliseringsbade.
Indeholder eventuelt metalforbindelser. Kort 4.32.

BASISKE VANDIGE OPLØSNINGER, der
indeholder CYANID,
f.eks. affedtningsbade og metalliseringsbade.
Indeholder eventuelt metalforbindelser. Kort 4.34.

METALHYDROXID- OG METALOXID-
SLAM, der indeholder et eller flere af følgende
metaller: chrom, kobber, nikkel, zink, bly, cad-
mium og sølv. Kort 4.41.

RØGVASKERSLAM OG RØGFILTERSTØV
fra jern- og metalstøberier, der indeholder ilter
og sulfater af et eller flere af følgende metaller:
bly, cadmium, kobber, zink, chrom, nikkel,
jern, vanadium og aluminium. Kort 4.42.

FARVERIAFFALD, koncentrerede impræg-
neringsbade, der indeholder pentachlorphenol
eller forbindelser heraf, metaller og/eller op-
løsningsmidler. Kort 4.43.

VANDIGT SLAM FRA TRYKIMPRÆGNE-
RING AF TRÆ med uorganiske salte, der in-
deholder kobber, chrom samt arsen- eller fluor-
forbindelser. Kort 4.45.

HÆRDEKALTE, der indeholder natrium- og
bariumcyanid samt soda. Kort 4.51.

KVIKSØLVAFFALD, der indeholder metal-
lisk kviksølv, organiske og uorganiske kvik-
sølvforbindelser, f.eks. sublimat. Kort 4.52.

5. *Andet affald.*

KLUDE, som er forurennet med ORGANISKE
OPLØSNINGSMIDLER. Kort 5.11.

AFFALD fra produktion og forhandling af
KEMISKE BEKÆMPELSMIDLER. Kort 5.12.

AFFALD AF LÆGEMIDLER,
undtagen vacciner og euforiserende stoffer.
Kort 5.13.

KEMIKALIEAFFALD FRA LABORATORI-
ER OG FØRSØGSFDELINGER. Kort 5.14

PHENOLHOLDIGT GLAS- OG
MINERALULDSAFFALD. Kort 5.16.

Grænseværdier m.v. for afbrænding af olieaffald i anlæg med en termisk effekt over 1 MW

1. Emissionsgrænseværdier (timemiddelværdier, der aldrig må overskrides) for visse stoffer der afgives under forbrænding af olieaffald. Indhold på 3 volumenprocent ilt i de luftformige udledninger.

<i>Forurenende stof</i>	<i>Grænseværdi</i> mg/Nm ³
Cadmium	0,2
Nikkel	1
Chrom	} i alt 5
Kobber	
Vanadium	
Bly	

Hydrogenchlorid	100
Hydrogenfluorid	5
Svovldioxid	900
Støv (i alt)	50

2 a. Det højeste tilladelige PCB/PCT-niveau i olieaffald til forbrænding fastsættes til 50 ppm (mg/kg).

2 b. Olieaffald, der indeholder mere end 10 ppm (mg/kg) PCB/PCT skal i mindst 2 sekunder under forbrændingen udsættes for en temperatur højere end 1200°C ved tilstedeværelse af mindst 6 pct. ilt i røggassen.

Cirkulære om kommunale indsamlingsordninger for olie- og kemikalieaffald fra erhvervsvirksomheder

(Til samtlige amtsråd og kommunalbestyrelser)

I medfør af § 1, stk. 2, 2. sætning i lov nr. 178 af 24. maj 1972 pålægges det kommunalbestyrelsen med virkning fra 1. januar 1991 at etablere indsamlingsordninger i form af afhentningsordninger for olie- og kemikalieaffald fra virksomheder.

Miljøstyrelsen, den 25. september 1990

ERIK LINDEGAARD

/ Albert Sabroe Welinder

Registreringsblad

Udgiver: Miljøstyrelsen, Strandgade 29, 1401 København K

Serietitel, nr.: Vejledning fra Miljøstyrelsen, 1/1991

Udgivelsesår: 1991

Titel: Olie- og kemikalieaffald

Undertitel:

Forfatter(e) og/eller udførende institution(er):

Resumé:

Vejledningen skal lette myndighedernes anvendelse af bekendtgørelse nr. 804 af 15. december 1989 om olie- og kemikalieaffald. De enkelte paragraffer i bekendtgørelsen gennemgås nærmere med særlig vægt lagt på ændrede regler samt forhold, som Miljøstyrelsen har erfaring for kan volde problemer lokalt. Som eksempler kan nævnes: emballering og transport af olie- og kemikalieaffald, anmeldelse og fritagelse for benyttelsespligten samt krav til kommunale indsamlingsordninger.

Emneord:

kemikalieaffald; olie; farligt affald; kommuner; amtskommuner; emballage; bortskaffelse; indsamling; anmeldelse; afgifter; transport; lovgivning

ISBN: 87-503-8994-7

ISSN: 0108-6375

Pris (inkl. moms): kr. 45,-

Format: AS5

Sideantal: 32

Md./år for redaktionens slutning: februar 1991

Oplag: 1100, genoptryk 1000

Andre oplysninger:

Vejledning til bekendtgørelse nr. 804 af 15. december 1989 om olie- og kemikalieaffald. Erstatte cirkulære nr. 212 af 14. oktober 1976 om kemikalieaffald samt tillæg hertil, cirkulære nr. 208 af 4. december 1987 og cirkulære nr. 777 af 1. september 1977 om olieaffald samt tillæg hertil nr. 6 af 7. januar 1988

Tryk: Bianco Luno

Olie- og kemikalieaffald

Vejledningen skal lette myndighedernes anvendelse af bekendtgørelse nr. 804 af 15. december 1989 om olie- og kemikalieaffald. De enkelte paragraffer i bekendtgørelsen gennemgås nærmere med særlig vægt lagt på ændrede regler samt forhold, som Miljøstyrelsen har erfaring for kan volde problemer lokalt. Som eksempler kan nævnes: emballering og transport af olie- og kemikalieaffald, anmeldelse og fritagelse for benyttelsespligten samt krav til kommunale indsamlingsordninger.

Miljøministeriet

Miljøstyrelsen

Strandgade 29, 1401 København K, tlf. 31 57 83 10

Pris kr. 45,- (inkl. 22% moms)

ISSN 0108-6375

ISBN 87-503-8994-7